

Universitätsbibliothek Paderborn

**Martini Bonacinæ Vtrivsque Signatvræ Referendarii
Compendium Omnim Operum de Theologia Morali,
omnibusque conscientiæ nodis**

Bonacina, Martino

Coloniæ Agrippinæ

An acta Simoniacè valida sint.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41152

95. Suspensio latra contra simoniacum in ordine, non expendit a beneficio & officio, quia hoc nullo jure probatur, nec Sixtus V. hanc poenam imposuit. *Ib. n. 9.*

96. Suspensio latra contra simoniacos in ordine, perpetua est, cum iura absolute loquantur: si jus antiquum spectemus, Episcopus absolvere potest ab hac suspensione: si vero inspiciamus constitutionem Sixti V. non potest Episcopus absolvere, saltem in delicto publico. *Ibid. num. 10. & seq.*

97. Suspenduntur quoque per Bullam Sixti V. que incipit, *Sanctum & salutare, conferentes ordines vel tonsuram simoniace.* *Ibid. §. 7. num. 1.*

An acta simoniaca, valida sunt.

98. Actiones seu functiones ordinis vel jurisdictionis simoniace factae, validae sunt, per se loquendo, quia nullibet constat irritati. Adverte tamen hoc esse peculiare in sacramento penitentiae, ut simoniace collatum, irritum sit. Et Ecclesia que per passionem consecrata fuit, potius execrata, quia consecrata dici debet, quia consecrata quantum est ex parte sua, illam polluit, & contiestat tamquam rem profanam. *Ibid. punct. 2. num. 1. & seq.*

99. Beneficii acquisitio simoniaca, in ipso solum iure naturali divino, valida est, sicut & etiam professio facta per simoniacum. *Ib. n. 6. & 7.*

100. Omnis actio jurisdictionis, vel administrationis quae ordinatur ad obtinendam beneficium provisionem, si fiat per simoniacum, irrita est, non quidem iure naturali, vel divino, (cum nihil desit ad substantiam acquisitionis,) sed iure Ecclesiastico, ut patet ex cap. *Mattæus, de simonia.* Ex quo licet infra provisum per simoniacum, licet occultam, tenere beneficium diffidere (nulum enim acquisivit jus in Beneficium) & eum institutionem tructum ex hujusmodi beneficio perceptorum facere debere successori in beneficio, aut Cameræ Apostolice, aut Ecclesie beneficii. Et hoc valet etiam si propositus simoniacum ignoraret. *Ibid. n. 10. 11. 13. & 19.*

101. Beneficii propositio simoniacea facta, irrita est, etiam si crimen simoniæ commissum sit a tertia persona, nisi fons propositus contradixerit, seu nisi pecunia data sit a tertia persona in odium & detestationem propositi. *Ibid. n. 17.*

102. Approbatio simoniæ post obiectum beneficiata non

ritat consecutionem beneficij p̄cedentem. Item, juxta nonnullorum Doctorum sententiam, pensionis collatio facta ex simoniam valida est. *Ib. n. 18 & 22.*

103. Regula de triennali possesso favet obtinenti beneficium per simoniam quam ipse obtinens ignorabat. *Ib. n. 20.*

104. Officium Auditoratus vel Clericatus Cameræ Apostolicæ valide obtinetur, etiamsi per simoniam acquiratur. Idem dicendum juxta nonnullos de officiis religionum spiritibus. *Ibid. num. 23. & 24.*

105. Adverte autem beneficij provisionem, &c. simoniacam esse invalidam, nisi secuta simonia reali & completa, noti autem conventionali & semi-realitatum. Unde beneficiarius simoniace acquirens beneficium retinere potest beneficium, modo simonia nondum sit completa. *Ibidem numer. 23. & 26.*

106. Promissio pecuniae pro obtinendo beneficio vel re spirituali, non est adimplenda, etiam obtento beneficio seu re spirituali, alioqui completeretur simonia realis. Promissio beneficij facta per simoniam secuto effectu, & completa simonia reali, ita irritatur, ac si ab initio conventionis irrita fuisset. Probabile tamen est beneficia aut beneficiorum fructus peti ceteros ante completam realem simoniam restituiri non debet, juxta sententiam nonnullorum Doctorum. *Ibid. num. 27. 13. & 29.*

107. Examinatores simonię committentes privantur beneficij rite ante obtentis, si occasione examinis aliquid accipiunt. Potest tamen illis aliquid ab Episcopo conferri titulo premii vel sustentationis: secus si assistentes examini ahunde habeant quo se sustenteat. *Ibid. diffic. 1. num. 5. & seq.*

108. Simoniacus in beneficio efficitur inhabilis ad obtinendum illud beneficium, in quo simonię commiserat, nisi inhabilis ad illud efficiatur per dispensationem à Summo Pontifice obtentam. Imo efficitur etiam inhabilis ipso facto ad alia beneficia in futurum obtinenda. *Ibid. diffic. 2. un. 1 & seq.*

*Vtrum simonia inducat obligationem restituendi
accepta simoniace.*

109. Qui pretium accipit pro re spirituali, tenetur jure naturali divino illud restituere illi qui pretium dedit, etiamsi res spiritualis nondum tradita sit. Adverte tamen pretium simonia-